

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobkyně: **nezletilá X**, narozená dne X
státní příslušnost Běloruská republika
zastoupená zákonným zástupcem X, narozeným dne X
oba bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2025, č. j. OAM-183/ZA-ZA11-ZA06-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), v žádné její formě neudělil.

II. Žalobní body

2. Domnívá se, že byla v předcházejícím správním řízení zkrácena na svých právech. Má za to, že žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 14a zákona o azylu. Nebyl řádně zjištěn skutkový stav, žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 2, 3, § 52, § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany.
3. V České republice (dále jen „ČR“) žije žalobkyně se svým otcem, který zde má povolen trvalý pobyt od roku X, mezi lety X a X požíval doplňkové ochrany, jež mu byla udělena v souvislosti s jeho aktivitami v Bělorusku. Podporoval kandidáta opozice, byl s ním několikrát vyfotografován na veřejných akcích a tyto snímky zveřejnila opoziční média. Otec žije posledních 14 let mimo Bělorusko, politickým aktivitám se v poslední době nevěnuje. V roce X do domovské země odjel kvůli vyřízení dceřina pasu, nebyl zadržen, během cesty v roce X byl na hranici dvě hodiny vyslýchán policií. Fakt, že obě cesty proběhly bez problému, však neznamená, že tu není nebezpečí uvěznění. Délka výslechu v roce X naopak potvrzuje, že otec figuruje v seznamu opozičních aktivistů, a potíže mu tedy hrozí i nadále. To znamená, že v Bělorusku nemůže bezpečně žít ani žalobkyně, která by tím byla rovněž vystavena nebezpečí vážné újmy.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení, žalobní námitky měl za neopodstatněné, neboť skutečnosti zjištěné v průběhu správního řízení nelze vyhodnotit jako azylově relevantní. Nebylo zjištěno, že by byla žalobkyně pronásledována pro uplatňování politických práv a svobod. V Bělorusku pobývala půl roku, poté ji otec vyzvedl a odvezl do ČR. V průběhu svého pobytu ve vlasti neměla žádné problémy. Je nepravděpodobné, že tu je riziko zadržení otce, výše popsané skutečnosti hovoří spíše o opaku. Otec sám poukazuje na dosavadní potíže se získáním pobytového titulu pro žalobkyni. Azylové důvody jsou odvozovány právě od něj, nicméně se mu podařilo do země bez problému vycestovat i se vrátit zpět, což o důvodnosti žádosti nesvědčí, návrat se nejeví riskantní. K problémům došlo v Česku, kde se dosud nepovedlo pobyt žalobkyně legalizovat, situace je dočasná, bude vyřešena rozvodem a následně patrně sňatkem s matkou žalobkyně. O nedůvodnosti svědčí i tvrzení, že údaje o činnosti otce smazali ukrajinští hackeři, otec nyní a nemá čas na politické aktivity, jelikož se musí starat o dceru.

IV. Obsah správního spisu

5. Žalobkyně podala prostřednictvím svého zákonného zástupce žádost o mezinárodní ochranu dne X. Ten údaje k žádosti poskytl dne X. Uvedl, že se žalobkyně narodila v Praze, je občankou Běloruské republiky. Zatím neovládá žádný jazyk, ani nevyznává žádné náboženství, jelikož jde o dítě v batolecím věku. Politické přesvědčení z téhož důvodu rovněž nemá. Od X do X pobývala v Bělorusku, jinak žije v ČR. Bylo jí uděleno maďarské vízum. O mezinárodní ochranu žádá, jelikož jí zde administrativním nedoplněním, které nevzniklo na její straně, nebyl povolen pobyt. Aby mohla v tuzemsku nadále pobývat se svým otcem, je možné již jediné požádat o mezinárodní ochranu.
6. Při pohovoru konaném dne X zákonný zástupce žalobkyně uvedl, že se její matka jmenuje X, je státním příslušníkem Běloruské republiky. Má polské pracovní vízum,

společně se zákonným zástupcem žalobkyně se stýkali zde nebo v Polsku, seznámili se asi před třemi lety. Ve společné domácnosti prozatím nežili. Když matka žalobkyně otěhotněla, rozhodla se porodit v ČR. Do Běloruska odcestovali, jelikož potřebovali dceři vyřídit cestovní doklad pro udělení pobytu v ČR. Velvyslanectví domovské země pasy nevydává, odjeli všichni tři. Bydleli u babičky žalobkyně. Vyřízení cestovního dokladu trvalo asi týden, proběhlo bez problému. Otec žalobkyně přijel do Běloruska v X, zdržel se tam asi měsíc, poté se vrátil do ČR. Zbytek rodiny zůstal ve vlasti, odkud si otec žalobkyně v X vyzvedl a odcestovali společně do tuzemska, jelikož matka podstoupila gynekologickou operaci a nemohla se o ni starat. Maďarské vízum otec vyřídil, jelikož žalobkyně ani po vyřízení cestovního dokladu nebyl povolen pobyt. Není možné vyřídit české vízum, neprobíhá řízení o povolení pobytu. Žádost byla zamítnuta, nejrychlejší způsob bylo vyřídit si maďarské turistické vízum, které za úplatu zprostředkují cestovní agentury. Žádost o pobytové oprávnění musí být podána do 60 dnů od narození, tu zákonný zástupce ve lhůtě podal dne X, nicméně pracovník OAMP udělal chybu a jako matku uvedl jeho nyní již bývalou ženu, která je státním občanem ČR. Rozvod ještě nebyl ukončen, ale jako matka byla v rodném listu uvedena jeho současná partnerka. Žádost tak byla zamítnuta, rozhodnutí ale nedostal, bylo mu pouze řečeno, aby ji podal znovu, že tyto žádosti sloučí. I ta následná však byla zamítnuta. Snažil se udělat všechny kroky správně, i přesto nebyl pobyt dceři udělen. V nadcházejícím období se o to bude opět snažit. Když jel do Běloruska s rodinou, musel dvě hodiny čekat, následně jej vyslýchal příslušník KGB, ptal se, kde pobýval, za jakým účelem, zda se jej někdo nesnažil získat ke spolupráci proti Bělorusku. Celé to trvalo asi hodinu, protokol podepsal, ale kopii nedostal. Pustili ho a dál se nic nedělo. Při další cestě už potíže neměl. Měl obavu, jelikož se před odchodem z vlasti v roce X politicky angažoval, ale nějakým ukrajinským hackerům se podařilo smazat stránky, kde o tom byly záznamy, měl štěstí. Pokud by tam musel zajet, udělal by to, ale běloruské orgány jsou nepředvídatelné. Politickou aktivitu nyní nevyvíjí, nemá na ni čas, stará se o dceru. Jeho partnerka se momentálně doléčuje po operaci, čekají též na rozvod, aby se mohli vzít. Tím snad pobytové problémy skončí. Otec žalobkyně v ČR žije polovinu svého života, má zde zázemí a rodinu. Synovi z prvního manželství je X let, je s ním v pravidelném kontaktu, finančně jej podporuje. Závěrem uvedl, že zmínil již vše, zdůraznil, že při podání žádosti nenastala chyba na jeho straně, nýbrž při zpracování žádosti. Práva na zpětné přetlumočení pohovoru nevyužil. Žalovaný k výsledku žalobkyně nepřistoupil s ohledem na její nízký věk.

7. Do spisu zákonný zástupce žalobce založil potvrzení o podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne X a ze dne X cizince narozeného na území ČR podle § 88 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
8. Žalovaný do spisu zanesl i zprávu o zemi původu Informace OAMP – Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 27. 5. 2025. Z ní plyne, že Bělorusko je z hlediska své ústavy poloprezidentskou republikou s dvoukomorovým parlamentem (Národní shromáždění). Existuje též tzv. Běloruské všelidové shromáždění, které bylo zřízeno ad hoc a fungovalo do února 2022, kdy bylo po referendu zakotveno do ústavy. V čele vlády stojí premiér, který je však podřízen prezidentovi, který ve svých rukou fakticky koncentruje rozhodující moc. Parlament má podružnou roli. Zemi od roku 1994 vládne Alexandr Lukašenko, který svou moc v průběhu let konsolidoval. Za jeho vlády nebyly

žádné volby svobodné, spravedlivé a splňující mezinárodní standardy. Státní orgány zpravidla beztrestně postupují podle jeho pokynů. Příslušníci represivních složek systematicky potírají politický nesouhlas. Bělorusko je členem Organizace spojených národů a přistoupilo k základním úmluvám v oblasti ochrany lidských práv. Je i smluvní stranou Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a jejího dodatkového protokolu z roku 1967. Přestože zákon mučení a jiné nelidské zacházení zakazuje, jsou tyto praktiky pravidelně a zcela nahodile používány proti zadrženým, pokojným demonstrantům, zástupcům nezávislých médií i běžným občanům. Dochází ke krutému zacházení s jednotlivci během vyšetřování, surovému bití, používání elektrických šoků, psychickému ponižování, fyzickému vyčerpání, a dalším praktikám. Trest smrti nebyl v Bělorusku zrušen jako v jediné zemi v Evropě, a to zejména za vraždu se zvlášť přitěžujícími okolnostmi, válečné zločiny, zločiny proti lidskosti a od května 2023 i za (pokus o) terorismus a vlastizradu. V roce 2024 byla k tomuto trestu odsouzena jedna osoba, jedna na jeho výkon čekala, nikdo nebyl popraven. V obecné rovině zákon zaručuje svobodu vnitřního pohybu, vycestování do zahraničí, emigraci a repatriaci. Zejména v případě bývalých politických vězňů ale vláda tato práva omezovala. Totéž se týká osob znalých státního tajemství, osob trestně stíhaných či účastníků občanskoprávních řízení. S Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) vláda spolupracovala omezeně, legislativa týkající se poskytování mezinárodní ochrany nicméně existuje. Země nebyla oficiálně ve válce s jiným státem, přetrvávalo napětí s Ukrajinou z důvodu blízkého spojení s Ruskem i v době agrese vůči ní. Armáda se do konfliktu aktivně nezapojila, nicméně z území státu byly vedeny určité operace a byly tam v roce 2023 rozmístěny taktické zbraně.

9. Dne X proběhlo seznámení s podklady, zákonný zástupce žalobkyně se dostavil, nicméně se s jejich obsahem seznámit nechtěl, k podkladům se nevyjádřil, jejich doplnění nenavrhoval, další informace nebo skutečnosti neuvedl.
10. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí dne 23. 6. 2025. Důvodem žádosti podle žalovaného byla legalizace pobytu v ČR. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla pronásledována pro činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, což je zřejmé již s ohledem na její věk. Ve vlasti nebyla ani vystavena žádnému jednání, které by tomu odpovídalo. Stejně tak nebyla pronásledována pro svou rasu, pohlaví, náboženství, etnicitu či příslušnost k sociální skupině. Zákonný zástupce sám jako hlavní motiv uvedl legalizaci pobytu. Otec žalobkyně byl v letech X až X poživitelem doplňkové ochrany v ČR, nicméně azylově relevantní obavy u něj již pominuly. Sám uvedl, že na politické aktivity nemá čas. Věnuje se zejména péči o žalobkyni a práci. Důvody pro udělení azylu tedy žalovaný neshledal. Žalovaný se dále zabýval i rodinnou, sociální a ekonomickou situací, nicméně neshledal důvod pro udělení humanitárního azylu. Samotné rodinné vazby na území ČR poskytnutí humanitárního azylu neodůvodňují. Žalovaný neshledal ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalobkyni ve vlasti nehrozí trest smrti nebo poprava, vojenský konflikt tam neprobíhá. Skutečnosti svědčící o hrozbě mučení v řízení uvedeny nebyly. Zároveň tu ve vztahu k žalobkyni není osoba, která by byla rodinným příslušníkem ve smyslu příslušných ustanovení zákona o azylu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobkyně se k výzvě soudu nevyjádřila a žalovaný souhlasil s tímto postupem výslovně.
12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a § 32 odst. 9 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *„[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“*
14. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *„[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“*
15. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením své žádosti, měla za to, že skutečnosti na straně otce odůvodňují udělení doplňkové ochrany její osobě. V žalobě její zákonný zástupce zdůraznil, že v letech X až X požíval doplňkové ochrany, podporoval kandidáta opozice, žije posledních 14 let mimo Bělorusko, do země se několikrát vrátil, politickým aktivitám se v poslední době nevěnuje. Je přesvědčený, že stále figuruje v seznamu opozičních aktivistů. V řízení vyplynulo, že se otec snaží pro žalobkyni vyřídit pobytové oprávnění.
16. Obsah spisu nasvědčuje závěru, že hlavním důvodem pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha legalizovat žalobkyni pobyt poté, co nebyla úspěšná její žádost o trvalý pobyt na území narozeného cizince podle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
17. Samotné podání žádosti o mezinárodní ochranu až v momentě, kdy žadateli nesvědčí jiný pobytový titul, neznamená nutně, že se pouze snaží legalizovat své setrvání na území hostitelského státu, srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č. j. 5 Azs 6/2011-49: *„Skutečnost, že žadatele vedla k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany také „snaha o legalizaci pobytu na území ČR“, nepostačuje sama o sobě k zamítnutí této žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, či k neudělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14a téhož zákona, neboť tato skutečnost ještě nevylučuje, že žadatel opustil zemi původu a chce se usídlit v ČR právě proto, že má odůvodněný strach z pronásledování v zemi původu z azylově relevantních důvodů nebo že by v případě navrácení do této země čelil skutečnému nebezpečí vážné újmy zakládajícímu nárok na doplňkovou*

ochranu.“ Charakter mezinárodní ochrany je dvojitý – zaprvé jde o institut mezinárodního práva, jímž se chrání lidský život a zdraví tehdy, nedokáží-li tohoto cíle dosáhnout orgány domovské země. Na druhou stranu jde ale, z čistě vnitrostátního pohledu, taktéž o pobytový titul, jelikož jejím smyslem vždy je umožnit azylantovi legální pobyt na území (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 Azs 27/2019-52). Je tedy i v tomto kontextu třeba posoudit, zda je azylový příběh otce žalobkyně natolik závažný, že by žalobkyně mohla mít z těchto důvodů odůvodněný strach pronásledování, či vážné újmy v případě návratu do země původu, a tudíž by sama splňovala podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

18. Takové skutečnosti tu však zjevně nejsou. Otci žalobkyně byla udělena v roce X mezinárodní ochrana. Podle tvrzení, uvedeného však až v žalobě, podporoval opozičního kandidáta a byl s ním několikrát vyfocen na veřejných akcích s následným zveřejněním těchto snímků na opozičních platformách. Ve správním řízení uvedl, že se účastnil opozičních aktivit, ale stránky byly smazány ukrajinskými hackery. Zákonný zástupce žalobkyně však podrobněji své aktivity nepopsal a ani je žádným způsobem nedoložil. Otázkou je, zda by tedy žalobkyni z důvodu těchto aktivit otce mohlo v případě návratu do země původu hrozit pronásledování či vážná újma.
19. Je důležité uvést, že otec odcestoval do domovské země i se žalobkyní v X, do ČR se vrátil asi za měsíc s tím, že žalobkyně se svou matkou zůstala v Bělorusku. V X si ji otec vyzvedl. Při první cestě byl na hranicích vyslýchán příslušníkem KGB ohledně účelu a místa pobytu a eventuální spolupráce s českými institucemi (pozn. na tomto místě soud uvádí, že tento incident se podle žaloby odehrál v roce X). Ze správního spisu je zřejmé, že k incidentu došlo v průběhu cesty do Běloruska v X. Po provedení tohoto výslechu byl nicméně do země vpuštěn, netvrdil, že by po dobu jeho pobytu mělo docházet k perzekuci. Stejně tak nebylo v řízení uvedeno, že by se orgány domovské země nějak zajímaly o žalobkyni v souvislosti s jejími rodiči. Naopak, vyřízení cestovního pasu proběhlo bez problému a žalobkyni bylo umožněno i s jejím otcem po více než čtyřměsíčním pobytu v Bělorusku bez problémů vycestovat. Ze zprávy o zemi původu vyplývá, že orgány domovského státu se chovají nepředvídatelně, nicméně v případě žalobkyně ani jejích rodinných příslušníků k takovému jednání z jejich strany nedošlo. Zákonný zástupce žalobkyně zároveň neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by v případě dalšího návratu do země původu žalobkyni hrozil ze strany státních orgánů jiný postup. Sám uvedl, že se politicky neangažuje, stará se o dceru. Neuváděl ani, že by se informace o jeho politických aktivitách v minulosti měly někde aktuálně od poslední návštěvy zveřejnit. Soud má proto za to, že v řízení nevyplynuly tak závažné skutečnosti, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany žalobkyni. Ze zjištěných skutečností nelze dovodit, že by žalobkyně či její zákonný zástupce mohli mít odůvodněný strach z pronásledování žalobkyně, případně že by jí hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy z důvodu politických aktivit zákonného zástupce v minulosti.
20. Další námitky byly formulovány toliko jako odkazy na jednotlivá zákonná ustanovení, a to bez bližší konkretizace. Uvedenou problematikou se již zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, podle jehož právní věty „[ž]alobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Podle tohoto rozsudku dále

„[p]rávní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Z žaloby není zřejmé, jaké další skutečnosti měl žalovaný zjistit, či v jakém směru doplnit podklady a důkazy, ani v čem mají spočívat deficity v odůvodnění napadeného rozhodnutí, či na jakých právech jakým postupem žalovaného byla žalobkyně zkrácena. Tyto námitky pro naprostou obecnost není možné vypořádat.

21. Lze tedy uzavřít, že z tvrzení zákonného zástupce žalobkyně neplyne, že by mohl být vystaven pronásledování nebo mu hrozila vážná újma. Obdobně nebylo zjištěno, že by pronásledování či vážná újma z důvodu aktivit zákonného zástupce mohly hrozit žalobkyni. Soud má v tomto směru rovněž za to, že rozhodnutí bylo dostatečně a přezkoumatelně odůvodněno, a to ve vztahu ke k neudělení obou forem mezinárodní ochrany, které v řízení udělit lze, což žalovanému ukládá § 28 odst. 2 zákona o azylu.
22. Soud vzal v úvahu, že žalobkyně je nezletilá, velmi nízkého věku, odkázána na péči svých rodičů. Otec má v ČR udělen trvalý pobyt a žalobkyně je na něj silně vázána a sama většinu svého života prožila právě v tuzemsku. Postup žalovaného v řízení o povolení trvalého pobytu žalobkyni narozené na území ČR podle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nicméně přezkoumat v tomto řízení nelze, i když tam snaha zákonného zástupce patrně rovněž směřovala.
23. Lze mít nicméně za to, že možnosti legalizace pobytu nejsou zcela vyčerpány. Jako nezletilé dítě cizince s povoleným pobytem na území je žalobkyně oprávněna podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, případně o povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) téhož zákona. Vydávání oprávnění povolení k pobytu pro občany Ruska a Běloruska je obecně pozastaveno v souvislosti s § 1 odst. 1 zákona č. 175/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyni nicméně zůstala tato možnost zachována podle § 2 odst. 1 písm. c) a e) nařízení vlády č. 55/2024 Sb., které stanoví na základě zákonného zmocnění výjimku právě pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, případně k trvalému pobytu, je-li žadatelem cizinec podle § 66 odst. 1 písm. d) téhož zákona. Ani podle stávajících tvrzení nic nenasvědčuje závěru, že by žalobkyně nemohla legalizovat svůj pobyt touto cestou, ani že by nebyla schopna dočasně odjet do Běloruska (spolu se svým otcem) a požádat o tento druh pobytového oprávnění na zastupitelském úřadu ČR.
24. Soud uvádí, že obává-li se zákonný zástupce žalobkyně návratu do země původu z důvodu, že by se sám mohl dostat do zájmu státních orgánů Běloruska, nejedná se o důvod pro udělení mezinárodní ochrany jeho dceři v případě, že jemu samotnému mezinárodní ochrana udělena není. I v případě, že by bylo shledáno, že zákonný zástupce žalobkyně sám vycestovat nemůže, přičemž žalobkyně nemůže vycestovat s žádnou jinou osobou, jednalo by se pouze o možný důvod pro požádat upuštění od povinnosti osobního podání žádosti zastupitelským úřadem podle § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Soud však konstatuje, že zákonný zástupce žalobkyně musí tyto skutečnosti

bránící mu ve vycestování za účelem podání žádosti o povolení k pobytu řádně popsat a doložit, přičemž v řízení ve věci mezinárodní ochrany tak neučinil. Zároveň brání-li žalobkyni ve vycestování do země původu překážka na její vůli nezávislá, může požádat správní orgán o vízum strpění. I tuto žádost je však nutné řádně odůvodnit a tvrzené skutečnosti doložit.

25. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. října 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně